

Ștefana

Ștefana

„Da, am mai botezat și casa lui Ștefana”, zice Pavel în 1 Corintei 1.16. Nu se mai spune altceva în pasajul acesta, dar în capitolul 16.15 al aceleiași epistole citim: „Cunoașteți casa lui Ștefana, că ea este cel dintâi rod al Ahaiei, și că s-a dedicat cu totul în slujba sfinților.” S-ar părea, la prima vedere, că cei ce alcătuiau casa lui Ștefana erau destul de mari pentru a-i ajuta pe sfinți și că trecuseră de vârsta copilăriei, însă cuvântul folosit în greacă pentru casa lui Ștefana în capitolul 1 are un sens mai larg decât cel întrebuințat la capitolul 16. Aceasta ar putea da de înțeles că toată casa lui Ștefana fusese botezată, dar că numai o parte din membrii acesteia s-au dedicat în serviciul sfinților. Astfel, încă o dată Sfânta Scriptură trece sub tăcere pe membrii casei lui Ștefana, tot așa cum procedează cu starea lor spirituală. Și totuși Pavel i-a botezat. Dacă vom lua aminte la toate acestea, putem învăța ceva, atât din cele scrise, cât și din cele ce nu au fost descoperite în Cuvânt.

Când am început aceste studii, nu mi-a trecut prin minte gândul de a aborda problema botezului copiilor noștri, dar meditănd asupra „caselor” Scripturii mi s-a părut o lipsă de onestitate să evit chestiunea respectivă, ar fi trebuit, fie să suprim acest important șir de „case” ale Noului Testament, fie să mă abțin de a scoate la iveală ceea ce mi-a apărut ca un gând evident al Duhului, pentru că lucrurile acestea ne sunt puse înainte intenționat.

Eu nu știu nimic despre botezul copiilor,, nici de o naștere din nou obținută prin botez de care ar vorbi Sfânta Scriptură, însă nu cred că un creștin sincer care crede Cuvântul lui Dumnezeu ar putea tăgădui că Biblia nu vorbește lămurit despre botezul „caselor.” Cineva poate să nu agreeze un asemenea botez și să nu creadă în el; poate să respingă o asemenea învățătură, cum atâția oameni în jurul nostru refuză să se plece înaintea ade-vărilor categorice ale Scripturii pe care, totuși, nu le pot nega. Dumnezeu să ne dea harul, nu numai să auzim Cuvântul Lui, dar și să-l punem în practică (Matei 7.24).